

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 590/2013-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. decembra 2013 predbežne prerokoval sťažnosť RSDr. M. L., P., zastúpeného JUDr. T. V., Advokátska kancelária, K., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Co/9/2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť RSDr. M. L. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. októbra 2013 doručená sťažnosť RSDr. M. L., P. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Co/9/2012.

Z predloženej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ je účastníkom konania na strane žalobcu vo veci náhrady škody spôsobenej na zdraví, a to na základe žaloby podanej Okresnému súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) 20. novembra 2001, o ktorej okresný súd rozhodol 2. novembra 2011 tak, že žalobu sťažovateľa zamietol.

Sťažovateľ v sťažnosti uvádza, že prvostupňové rozhodnutie napadol odvolaním, ktoré bolo spolu so súvisiacim spisovým materiálom krajskému súdu predložené v januári 2012. Podľa vyjadrenia sťažovateľa krajský súd vo veci nekonal, preto sťažovateľ uplatnil sťažnosť na prietáhy v konaní, ktorú adresoval predsedovi krajského súdu. V odpovedi na podanú sťažnosť bol sťažovateľ predsedom krajského súdu informovaný, že o jeho veci bolo rozhodnuté 16. augusta 2013. V tejto súvislosti sťažovateľ namieta, že mu toto rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo ku dňu podania sťažnosti ústavnému súdu doručené.

V sťažnosti doručenej ústavnému súdu sťažovateľ vyjadril názor, že postupom krajského súdu došlo k zbytočným prietáhom, a tým aj k porušeniu jeho označených práv.

Sťažovateľ preto v závere sťažnosti navrhol, aby ústavný súd po prijatí jeho sťažnosti na ďalšie konanie rozhodol nálezom, v ktorom by vyslovil porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Co/9/2012, priznal mu primerané finančné zadost'učinenie v sume 15 000 €, ako aj trovy právneho zastúpenia.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom...

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom...

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Je objektívnou skutočnosťou, že napadnuté konanie neprebiehalo v súlade s požiadavkou na postup súdu bez zbytočných prietáhov. Z odpovede predsedu krajského súdu, ktorou tento konštatoval dôvodnosť sťažnosti na prietahy v konaní, a tiež zo súčinnosti poskytnutej krajským súdom však vyplynulo, že rozhodnutie krajského súdu zo 16. augusta 2013, ktorým bol prvostupňový rozsudok zrušený a vec vrátená okresnému súdu na ďalšie konanie, bolo vo vypracovanej podobe spolu so spisovým materiálom 21. októbra 2013 predložené okresnému súdu, ktorý následne zrealizoval doručenie predmetného rozhodnutia účastníkom konania.

Ústavný súd na základe uvedených skutočností dospel k záveru, že sťažnosť na prietahy v konaní pred všeobecným súdom, ktorú sťažovateľ predsedovi krajského súdu adresoval, bola efektívna a splnila požadovaný účel, keďže následne po uplatnení sťažnosti krajský súd vypracované rozhodnutie spolu so spisovým materiálom predložil okresnému súdu, ktorý zabezpečil jeho doručenie.

V danej situácii by ingerencia ústavného súdu znamenala duplicitné poskytnutie ochrany označeným právam sťažovateľa, ktorých porušenie namieta, čo je v rozpore s primárnym účelom ústavnej sťažnosti, ktorým je poskytnutie ochrany právam, ktorých porušenie sa namieta, v prípadoch, v ktorých ostatné právne prostriedky nápravy zlyhali, respektíve neviedli k náprave.

Ústavný súd preto dospel k záveru, že sťažnosť sťažovateľa je potrebné odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Z týchto dôvodov ústavný súd už pri predbežnom prerokovaní sťažnosti rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia, a ďalšími návrhmi sťažovateľa sa už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. decembra 2013